

Chơi Cho Hết Mùa Trăng

Phan Nhật Bắc

Trăng nằm sóng soài trên cành liễu

Đợi gió Đông về để lả lơi

Hàn Mặc Tử

Bây giờ trăng đã lên trên khỏi lầu Ông Hoàng một phế tích của người Pháp để lại Nằm trên một ngọn đồi Thơ mộng do Quận công Ferdinand D'Orléans xây dựng ngày 21 tháng 2 năm 1911 vì ông thấy nơi đây cảnh đẹp rất hữu tình ,đứng trên lầu nhìn bao quát cả một vùng biển đẹp tuyệt vời ,

-Em đêm nay đêm cuối mình chơi cho hết mùa trăng ,Bá nói với Thúy ,người con gái tuổi như vàng trăng đang e thẹn nẩy trong những đám mây trắng trôi bàng bạc nàng đang tựa lưng vào Bá

-Anh; nghe truyền thuyết là Quận công người Pháp xây lầu đài này cho người vợ của ông đang bị bệnh Lao và kỳ cuối nghỉ dưỡng sức và ông đã mang theo giống xà lách xoong từ miền Nam nước Pháp sang đây trồng trong một cái hồ gần chân Tháp Po Sah inu để vợ ông dùng trị bệnh có đúng không vì anh đang học Quân y ?

-À người bị Tubercular(Bệnh lao phổi) là một căn bệnh nhà giàu không khó trị với thời nay nhưng lúc đó thuốc Isoniazid và streptomycin chưa có ,nên hơi khó trị,ăn gốc rau xà lách xoong cũng trị được bệnh nhưng phải kiên trì em à nên phối hợp với thuốc và không khí trong lành .

Thúy nhào người hôn nhẹ đôi môi dày tham lam của người yêu.

Bá về phép những ngày phép hẳn đêm đêm đèo nhau trên chiếc xe đạp cùn không về không thắng và không chuông 3 không ,mỗi khi thắng Bá dùng mũi đôi giày shaut kẹp chặt cái bánh xe ,hay rà xuống mặt đường cát bụi tung lên mù mịt nhưng mà vui lúc nó để tiếp sức cho Bá Thúy bóp nhẹ vào cái thắng nằm trong phéc mu tia của Bá cho có sức mạnh để chàng thắng thật gấp và đạp nhanh .

-Anh ơi người ta nói Hàn Mặc Tử dẫn Mộng Cầm lên đây dạo chơi rồi mắc bệnh Cùi có đúng không ?

-Không đâu em ,Hàn Mặc Tử đã bị bệnh trước khi gặp Mộng Cầm ,đây chỉ là câu chuyện huyền thoại cho thi vị ,và bà Mộng Cầm đã phủ nhận cuộc tình này ,bà đang ở Thành phố này đó em gần đường Trần Hưng Đạo

-Em thấy làm sao ấy tạo sao bà ấy lại phủ nhận. Có lửa mới có khói chứ ,nhiều nhà Thơ cũng xác nhận mối tình này mà .

-Anh không biết có lẽ vì hạnh phúc gia đình Bà chối từ

-Thôi sương khuya đã xuống mình về thôi em ,chiếc xe đạp cùn chở hết vàng trăng 16 cùng Thúy về nơi Phố thị ,hai người ôm nhau trước ngọn đèn đường mờ nhạt

-Đừng anh ,Thúy đẩy tay Bá ra ,bàn tay ông thợ chích đang mò mẫm lung tung trên ngọn đồi non dại và bên dưới thung lũng vực chết của Tình yêu

-Chết em đừng đừng anh ơi ;

-Về sao chưa vào nhà con ,Bà già thấp ngọn đèn dầu đi ra
 -Mụ nội hai đứa bây ,xà nẹo gì mà ngoài đường ngoài xá
 -Dạ con ôm tí mà má -Bá nói thì Bà già sẵn cái chổi quét sân quét cho một cái
 -Thằng mắc dịch Má Tía gì chưa cưới hỏi mà gọi má ngang xương như vậy ?
 -Dạ mà con không có mẹ mà má thông coả đi .
 Bà già cười mắng yêu , -Thằng đéo miệng hèn gì con Thúy nó chết mê chết mệt mày .
 -Má ui Thúy mê cái khác ngẫu hơn .
 .Thúy nghe nói ngắt hẳn một phát ngay về non của Bá hẳn đẩy chiếc xe đạp chạy té khói ,
 rồi nói-Tối mai anh đến nghen .
 1 tuần phép từ Sài Gòn về ,mất hết gần ngày đường thời gian còn lại hẳn nhào vào vào
 men say tình ái ,vùi đầu vào mái tóc người yêu ,nàng đang nghỉ hè ,mỗi khi có dịp hẳn về
 phép thường đến lấp ló nơi cửa trường Trung Học Phan Bội Châu ,nhìn vào sân Trường
 Phượng vĩ nở hoa đỏ ối ,những cánh hoa chuyên chở từng kỷ niệm thuở học trò mà đám
 con gái thường hái nhâm nhi nó chua chua ,chát chát .
 Chiều mặt trời đã tàn ,sau rặng cây Bần căn nhà với ngọn đèn Neon rọi xuống mâm cơm
 ấm đạm ,người kế mẫu tóc đã hoa râm nói .
 -Ăn đi Ba con chưa về, Em con nó đi làm bài với bạn nó .
 -Má ăn luôn má ,Bá nhìn tô canh Khoai môn nấu tép mỡ và vài con tôm ,và đĩa cá Nục kho
 hẳn thờ dài ,ráng ăn cho xong
 -Ăn lẹ vậy con ?bà kế mẫu ngồi ăn trầm ngâm Bách biết bà đang tính nhẩm những chi tiêu
 hàng ngày ,Bá lấy vội mấy ngàn trong túi đưa cho bà bằng hai tay
 -Má cầm tiền mua cho con chút thịt ngày mai,còn lại má cho em Thảo dùm con .
 Bá thay đồ Xi vin ,nhưng lại chơi đôi giày lính ,để thắng chiếc xe đạp bất trị khi xuống con
 dốc lầu Ông Hoàng
 Thúy ngồi phía trước ngay trên xường chiếc xe đạp chịu chơi khỏi sợ mưa rơi con gái chẳng
 có đứa nào chơi trội ở thế ngồi chẳng hẳn như nàng .
 -Anh lột cho em cái áo cho em ngồi đỡ đau rồi, chơi luôn em, trời tối em đội nón trùm hết
 tóc chẳng ai biết em là female he he he
 -Trời mùi bồ kết quyết lên mũi Bá khi Thúy leo lên khung sườn tóc nàng bị cơn gió chiều
 từ biển lùa hết vào mặt Bá hẳn ngắt ngay hít hết hương thơm từ làn tóc mây nó đủ mùi
 làm hẳn đạp xe như đi trên mây
 -Trời anh chạy vừa thôi ,qua cầu Ké kìa .
 Làng này dân Di cư từ Quảng Bình họ lập nên một cái ấp Thanh Hải có tiếng hung dữ ai qua
 đây rui xe đụng đến họ ,nên bỏ chạy luôn chớ dừng lại là bỏ xác tại trận ,mà Ông Đại Tá
 Ngô Tấn Nghĩa lại cho xây một tượng Phật Bà trên ngọn đồi làm họ chướng mắt trong khi
 đa số họ là Giáo dân .
 Cây cầu gỗ gần mục nát ,những chiếc xe Lam qua cầu đi Mũi Né phải bò lên cầu cẩn thận
 như con rùa ,Bá chở Thúy ngồi phía trước đạp bon bon qua cầu ,chiếc xe đạp nhảy tung
 lên khi những miếng ván đầu long đĩnh bật lên làm hẳn xuyết lộn nhào Thúy la bài hải
 -Coi chừng rơi xuống cầu
 Lên đỉnh đồi hai chân Bá hết xí quách ,nhìn sang ngôi Chùa nơi sở mã của ông Bác xì đèn
 tối om ,ông Sư Bốn Lịnh đang trụ trì ông Sư này có một cái chân thọt ,nhưng ông giỏi ông

nhảy cò cò ,từ Phan Thiết về Phú Hải ,nhảy luôn trên những dốc đá nhọn về trụ trì ngôi Chùa này khi Bà Bác xì mắt

Trời; người bình thường lội lên đây như đèo Bá thờ mà ông nhảy như một ông Sư Tây tạng có môn kinh không ,nhìn ông nhảy Bá bá phục luôn ,ông có nụ cười rất hiền có hai đồng tiền ,nhờ hai đồng tiền này mà ông đốn được trái tim của người đàn bà lỡ thời lên Chùa làm công quả ,không ai trách ông vì ông chỉ là Thầy tụng ,ông có quyền lấy vợ ,lúc nhỏ Bá thương theo ông già lên đây ăn cơm chay chực rất ngon ,người ta nói ăn mà cửa Phật Trắng hôm nay bớt sáng ,những đám mây đen nhạt che lấp vàng trắng tình yêu

-Em gặm bắp nghe hai trái bắp nướng Bá đem theo hẳn nhét ở lưng quần moi ra như màn ảo thuật .

-Trời em hồng có ăn đâu ?

-Sao vậy em ?

-Anh nhét vào đó của anh em hồng ăn .

-Đâu có nè ,trong bịch Nilon mà ,thôi ăn đi không ăn anh ních hết

-Ngâm Thơ Hàn Mặc Tử cho em nghe hén .

Trên nền trời trong xanh ,gió biển lùa vào chiếc xe đạp nằm chổng trơ trên nền gạch Bá nhìn Trăng rồi ngâm

-Hàng thông lấp loáng đứng trong im

-Cành lá y như đã lặng chìm

-Hư thực làm sao phân biệt được

Sông Ngân Hà nối giữa màn đêm

.....

-Cả trời say nhuộm một màu trắng

-Và cả lòng tôi chẳng nói rằng

-Không một tiếng gì nghe đụng chạm

-Dẫu là tiếng vỡ của sao băng

-Anh ơi;

- Mộng Cầm quen với Hàn Mặc Tử lúc nào ? vậy anh ;

-Ông có nhiều cuộc tình lắm em ,nhưng có lẽ mối tình của ông với Mộng Cầm thi vị và được nhắc nhiều hơn cuộc tình khác ,chính cuộc tình này đã làm ông chệnh choáng đau thương Thơ của ông dường như thoát khỏi trần gian ,ông quen bà Mộng Cầm khi Ông vào Sài Gòn phụ trách Mục Văn Chương cho báo Trong Khuê Phòng ,Bà Mộng này lúc đó 17 tuổi ở Phan Thiết nhưng mang tâm hồn thi ca lãng mạn giống như em vậy ?

-Mà mà em hồng giống ghen ,em đâu có lãng mạn .

Bá ôm nhẹ bờ vai Thúy tựa cằm vào vai nàng hai bàn tay táy máy nơi ngọn đồi lâu ông Hoàng mới xây 17 năm chưa ai mở cửa .

Thúy hơi ngây ngất cái coảm giác nó kỳ lạ phê phê khi Bá vừa nói vừa mân đôi tay của hẳn .

-Bà Mộng Cầm đang mơ mần Thi sĩ em ơi ,bả mơ như ri lúc đó đó

-Màn thi sĩ nghĩa là ru với gió

-Mơ theo trăng và vợ vẫn cùng mây

-Cho nên bà kết Hàn Mặc Tử ngay khi gặp lúc này ông Thi sĩ có triệu chứng bệnh rồi Vi khuẩn Mycobacterium leprae đã tấn công thân thể của ông rồi .

-Em biết sao không ? Thúy đang lằng lằng vàng trắng đã treo ngang đỉnh đầu ,bàn tay ảo thuật đã đi vào một nơi nhạy cảm ,tiếng của Bá thì thào ,thì thào bên tai như mật ngọt chết ruồi ,mà hũ mật đang kéo cờ đỏ nên nàng an tâm .

-Bà Mộng Cầm Cháu gọi Thí Sĩ Bích Khê bằng Cậu bà rất thần tượng ông Cậu của mình về Thơ phú .

Bà tập làm Thơ gửi đến mục mà ông Hàn Mặc Tử phụ trách ,rồi họ yêu nhau con gái 17 bẻ gãy sừng trâu ngoài đăm mê Thơ người con gái xứ nước mắt rục lửa Địa ngục hai năm yêu nhau Mộng Cầm với Hàn Mặc Tử , họ đi hết cảnh đẹp của Phan Thiết Những nơi này đều vết chân kỷ niệm của họ em ơi ,tụi mình đang ôm nhau trên cái nền mà họ đã ngồi .

-Trời em sợ Thúy vụt ngồi dậy hất đôi bàn tay phù thủy của ông Trợ y ra nàng thở như con cá mất ốc xy

Bá đứng lên nhìn vàng trắng ngâm tiếp

-*Trắng là trắng ,là trắng ,trắng ,trắng*

-*Ai mua trắng tôi bán trắng cho*

-*Không bán đoàn viên ước hẹn hò*

-Người ta đọc là -không bán Tình duyên ước hẹn hò mà Thanh Thúy hát lời nhạc của Nhật Trường đó

Ôm lại Thúy Bá nói .

-Họ sửa lại lời Thơ đó em ,Thúy đã nhũn người trong đôi tay của Bá

Thúy nói -Để khi khác nhé ,có ánh đèn bin vụt sáng dưới chân ngọn đồi ,nơi này thỉnh thoảng tụi Du kích Bà Me cũng xuất hiện ,chặn xe tuyên truyền ,nên Bá hơi chột dạ nhìn đồng hồ đã gần 9 giờ ,nhưng ánh sáng quét lên ngọn đồi rồi biến mất .

-Thôi về em ,mai anh vào trường để thi kỳ cuối là xong khóa học .

Bá về trường Quân y ,những ngày cuối tuần Thúy thường đi lang thang ra bãi biển Thương Chánh ,nhìn những chàng trai đánh cá vạm vỡ nàng chợt nhớ đến Bá và Vội trong phim Trống Mái do Thanh Tú đóng vai Vội ,cuốn phim được đón nhận nồng nhiệt .

Câu chuyện một cô gái tên Hiền dân Nha Trang ,một Tiểu thư giàu có tình cờ cùng mẹ lang thang ra một làng đánh cá ,thấy một thanh niên vạm vỡ như một bức tượng đá Hy Lạp đang kê vai đẩy một chiếc thuyền lên bãi cát trắng , mà 6 người khác không đẩy nổi .

Hiền rung động ,trái tim cô nữ học sinh thổn thức điên dại nàng làm quen với Vội ,Vội hiền lành chất phát như một con Cua biển có đôi càng to khỏe ,nàng muốn thử nhào vào đôi càng đó để thử sức mạnh của nó như thế nào một là nàng bị xé xác ,hoặc là nàng sẽ được hạnh phúc trong đôi càng đó ,hết hè Hiền về Sài Gòn làm Vội nhớ thương tương tư Hiền, như Trương Chi mê Mỵ nương .

Hè năm sau Hiền về Nha Trang tìm nơi Vội ở ,xóm chài tiêu điều ,gặp bà mẹ Vội bà khóc lóc nói

Vội vì tương tư Hiền đâm ra bệnh chết ,câu chuyện Trống Mái nói lên chuyện tình Vội một mọt đơn sơ yêu một thiếu nữ giàu có ,tình yêu được đáp trả nhưng Vội chết quá sớm làm người xem mất hứng ít ra cũng cho họ tình tứ chút đỉnh chứ ,tình tứ như Bá và Thúy ,nàng mỉm cười với ý nghĩ ngộ nghĩnh đó .

Những buổi chiều cuối tuần nắng vàng còn trải dài trên bãi biển Thương Chánh Thúy ư đạp xe ra đây ngắm biển .

Nàng thấy một người đàn ông vạm vỡ giống Vội hẳn mặc một bộ đồ Hải Quân ,rồi cởi trần kê vai đẩy chiếc thuyền xuống biển tiếng sóng biển rì rào bên tai nàng ,hắn giống như Vội trong phim hẳn đen bắp thịt cuồn cuộn ,người này là một Sĩ quan Hải Quân .

Đang ở Giang Đoàn 28 năm cuối con đường Huyền Trân Công Chúa ra bãi biển ,nàng chỉ để ý trong một khoảng thời gian ngắn hẳn đẩy chiếc ghe trên bãi cát vàng ối dưới nắng chiều thật đẹp , vì thích vóc dáng như Vội vậy thôi ;

Nhưng rồi gặp lại nhau trong một dịp lớp nàng đến góp vui Văn nghệ của Duyên Đoàn 28 trong dịp Tết ,gặp nàng hẳn tấn công ngay lối tỏ tình bật thiệp ngọt ngào giọng Bắc kỳ đã làm con tim nàng quên mất lối về ,cả hai nhào vào nhau như cơn sóng vỗ bờ Thúy quên Bá

Và lời thì thầm gì đó của người Sĩ Quan Hải Quân đưa nàng về hiện tại

.-Em đang mơ gì đó ?

-Con gái đời nay đen bạc lắm ,yêu rồi chúng cũng bước sang ngang ,Thúy nhớ lời Thơ mà Bá ngâm cho nàng nghe khi trêu chọc nàng ,nàng không thích bài Thơ này nhưng bây giờ Bá đã thuộc về quá khứ nơi lầu Ông Hoàng ...Cũng như Hàn Mặc Tử Bà Mộng Cầm yêu Thơ nhưng không yêu người và Thúy cũng vậy nàng lãng mạn yêu Thơ ...

Người Sĩ quan Hải Quân gần gũi hơn ,Thúy có dịp theo hẳn trên chiếc Yabuta làm bằng Xi măng trời lên rất chậm khi gặp sóng lớn nhưng chạy rất đầm khi biển êm ra khơi câu cá và ngủ lại đêm trên biển vắng ,những chiếc Yabuta chiếc này do Hải Quân công xưởng đóng ,nàng ngụp lặn trong vùng biển và trong vòng tay rắn chắc của Vội là ông Hải Quân . Thúy chợt thở dài khi nghĩ đến Bá không biết lúc này ra sao ?

Đàn bà họ rất tàn nhẫn khi có người khác len vào trong trái tim của họ ,mẹ trái tim đàn ông có 7 l đàn bà trái tim có đến 9 lỗ lỗ nào cũng to đùng chứa tiền và tình .(lời của Tác giả)

Sài Gòn cuối năm 1971 cuộc Hành Quân Lam Sơn chấm dứt ,những tổn thất của Nam quân rất lớn ,khi Tổng Thống Thiệu nói Sư Đoàn 1 Chỉ cần vào Tchepone (Sê pon)đái lên đó một bãi là thành công và Tướng Phú Tư lệnh Sư đoàn 1 Bộ binh đã làm được điều này Sài Gòn vẫn vui nhộn các Vũ trường vẫn đông nghẹt dân Sài Gòn bình thản trước những biến cố của đất nước .

Bá ra trường về Phan Thiết thăm nhà ,Thúy đã có người yêu khác ,hắn đơn độc dùng chiếc xe đạp chạy lên lầu ông Hoàng ,cố tìm những dấu chân kỷ niệm xưa của cuộc tình nhưng gió biển đã xóa nhòa ,hắn đứng nhìn vách tường loang lỗ đạn của lầu ông Hoàng buồn thảm đứng trơ vơ trên ngọn đồi ngói Tháp Chàm bên trong trống hoác đứng khóc với thời gian ,hồn bà công nương Chàm chắc phải phất đầu đây ,nghe đồn khi một người vợ nào của Vua Chàm chết thì ông Vua xây cho một ngọn tháp chôn bà dưới đó cùng với vàng bạc châu báu ,Bá nhìn xuống nền ngọn Tháp đã bị đào xới đục nát chắc từ lâu ,hắn nghe đầu đây trong gió tiếng oán than của một Dân tộc đã biến mất ,đạp chiếc xe đạp cùn ngày nào Bá chở Thúy ,hôm nay con ngựa sắt như nắn chân bon tấp vào vệ đường .

-Đường lên dốc đá thuở xưa trắng Hàn Mặc Tử đã qua,

Ánh trăng treo nghiêng nghiêng bờ cát dài trong vắng .

Tiếng hát Ma mị của Thanh Thúy một thời đã sống nơi Phan Thiết này vang lên từ một cái quán ven đường dưới tàng những cây dừa, Bá ngồi dường như mất hồn .

Cuộc tình chớp nhoáng Thúy chia tay không một lời ,Bá như rơi vào khoảng không hẫ hởi với như bơi trong dòng nước lũ dâng về của con sông Mường Mán trước nhà

-Tình yêu nó không phải là ân sủng của Thượng Đế ban cho loài người như Bá mường tượng ,mà nó chỉ là hạt sương mai tan nhanh trong những sợi nắng như thủy tinh của một ngày mới ,hẫ chợt ôm ngực ho khan ,phối như muốn văng ra khỏi lồng ngực hẫ đau đớn ôm rồi lấy ngực ngâm

-Hai Tay ôm phổi rơi manh múm

-Còn mảnh tình kia rớt chỗ nào ?(Thơ Huyền bách mộc)

Chiếc xe đạp cùn về đầu ngõ ,Bá chẳng buồn chỉ một chút hơi ngở ngang chua xót chắc tại mình nghèo..

Thời gian qua đi những biến cố của đất nước năm 1975 tháng 4 xảy ra ..Bá về lại cố hương một hàng Thần lơ láo ,chờ vào rọ Cải tạo hẫ nhớ lại những kỷ niệm mùa Trăng năm nào lấy xe đạp lên lầu ông Hoàng .

Ông già cứ chắc lưỡi -Mày lụy tình quá con ,coi chừng bệnh thì khổ Hàn Mặc Tử bị bệnh từ nơi đó nghe chưa con ,trời đang mưa lên đó mờ mả và hơi núi bị phong cùi là bỏ mạng khổ quá ,thôi để tao kiếm vợ cho mày .

Chiếc xe đạp xuống con dốc cầu Quang, Bá gặp lại Thúy ,hai chiếc xe đạp đối đầu nhau Bá dừng lại

-Em khỏe không ?

Thúy lách chiếc xe đạp ra khỏi con đường chạy xuống bờ đê Trường Nữ rồi dừng lại Bá chạy theo ,cả hai đứng trên bờ sông .

Bá nói- Ngày đó em bỏ anh như một chiếc dép trôi trên con sông ,để chọn một chiếc giày mới ở cuộc đời ,nhưng bây giờ dép giày gì cũng bỏ chạy và tàn lụn

-Em lúc đó vụng dại trong tình yêu ,em thích anh vậy thôi; đến bây giờ em chẳng yêu một ai .

-Vội của em không có thật và vầng trăng trên ngọn đồi của lầu Ông Hoàng nó không còn Hàn Mặc Tử để ngắm trăng ,tình yêu với người khác là sự tiếp nối của Nhân duyên không một ai tránh được nên thông cảm hơn là oán trách .

-Mùa trăng còn lại của kiếp người ,em muốn tiếp tục không ?Bá hỏi

-Vội của em đã theo Tàu Hải Quân ra đi khi biến cố tháng 4 ,em không muốn tiếp tục ngắm vầng trăng 16 nó thuộc về quá khứ rồi anh ;

-Chế độ này không ai rảnh để ngắm Trăng đâu anh nói xong Thúy đạp xe về cuối con dốc tóc nàng vẫn còn xanh bay bay trong cơn gió .

Bá học tập Cải tạo về ,mỗi sáng ra đầu ngõ ngồi nhìn thiên hạ ,hẫ không cộng tác với chế độ mới ,bạn bè hẫ chửi -Mày sĩ diện hảo

-Ê Bá mày ngồi làm gì đó đi uống cà phê với tao , Chiến bạn Bá đạp chiếc Xích lô rề tới Chiếc Xích lô mà hẫ nói chở hết mùa Xuân năm xưa về cõi vĩnh hằng .

-Tiền đâu mà uống ,mày bao hả ?

-Ok leo lên tao chở mày .

-Thôi ngồi để mày đạp tụi Du kích Phường nó chướng mắt tọng cho một bá súng AK thì khổ, thời của tụi nó .

Bá đi theo phía sau chiếc Xích lô Chiến cụ lính Biệt Động Quân Tiểu Đoàn 63 Biên Phòng đóng tại Biển Hồ Pleiku tàn cuộc chơi về đạp xe Xích lô kiếm sống .

Quán cà phê ông Ba bụng mỗi sáng đầy người lính chế độ cũ rất nhiều Quan có ,lính có đủ Binh chủng ,ngồi bên ly cà phê cái nồi ngồi trên cái cốc ,từ của Bắc kỳ 1975 ,thời buổi gạo châu củi quế ,một hột gạo cũng mấy lát khoai mì mà mấy ông này có tiền uống cà phê mỗi sáng kể cũng rất sang .

Mấy Quan hai Nhảy dù khai gian là Thiếu úy học một năm cải tạo ra ,đang đấu hót toàn chuyện phản động Bá và Chiến không dám ngồi chung sợ vạ lây lựa một góc vắng cùng Chiến ngồi nhâm nhi ly cà phê

-Mày thuê xe Xích lô đạp kiếm ăn ,hay vào Bệnh viện làm việc với tụi nó ,tao thấy mấy thằng Quân y bạn mày làm tại nhà Thương lớn như thằng Phương đó .

Bá trầm ngâm không nói gì mỗi người một ý tưởng ,Bá đã ăn cùng mâm ,ngủ chung giường với kẻ thù nơi Quân trường mà hần không biết Thằng bạn là Việt cộng nằm vùng bây giờ hần là Bác sĩ làm tại phòng mổ nhà Thương Phan Thiết

-Tao đi bán máu kiếm tiền có gặp nó ,tao và nó nhìn nhau tao muốn trào máu họng vì tức

-Rồi sao ? Chiến hỏi

-Tao đứng dậy ra khỏi xếp hàng bỏ về đỏi meo

-Thôi thời đã thế thế thời phải thế mẹ mình thua rồi ,kiếm xe Ba gác đạp tao biết một chỗ để thuê giá rẻ một ngày một đồng gần cầu Trần Hưng Đạo

Bá đi theo thằng bạn thuê chiếc xe ,khung còn tốt nhưng thắng thì phải kéo vài lần nó mới đứng ,kiểu này xuống dốc chắc nó chạy luôn nhìn chiếc xe bố thắng là hai cục cao su bằng vỏ xe đã mòn

-Anh làm thắng lại cho đàng hoàng đi

-Mày mượn hay không thì cút ,mượn rẻ mà lèn èng quài cha nội ,nói xong hần đứng lên nhìn Bá ngỡ ngàng chụp vai nói

-Mày hỏi Bá nhớ tao không ? An Ninh Thiết lộ nè học Căn bản Quân sự với mày nè

-Thì ra mày Vân thơ ký Đại Đội 493 ở Quân trường học căn bản Quân sự

-Thôi mày lấy chiếc Ba gác đó đi thay cục cao su dùm tao ,tao bận quá cứ chạy có thì trả tiền thuê không thì tính sau ,mấy năm mới gặp bạn cùng khóa ,Bá lấy mỏ lết thay hai cục cao su thắng chỉ vài phút là xong

Bá lên chiếc Ba gác đạp ra đầu cái dốc cầu Quang thì gặp một bà mập ú réo ,như gọi hồn tiếng bà léo néo âm thanh như đờn cò của ông Mộc Quảng đờn đám tang

-Ba gác ,Ba gác

-Bá mới nhập môn nên đạp xe còn lính quỳnh như lái máy bay ,thắng lại chiếc Ba gác không chịu dừng nó lủi ngay vào bà mập bà mập la chí chóc .

-Mụ nụi ông chơi tui hả ? có thấy đường hông cha nụi (dân Phan Thiết nói như vậy)

-Hè hè tui mới nhập môn hôm nay chị mở hàng đó thông cảm đi mà chị đi đâu nè chở hàng gì ?

-Ông qua cầu Sở Muối chở hai bao muối về Bình Hưng cho tui bao nhiêu ?

-Bá gãi đầu hần mới nhập môn đâu biết giá cả nên nói -2 đồng .

-Thôi cha nội cắt cổ hông hè 1 đồng đi hông ?

Từ Cầu sở muối xuống Bình Hưng cũng không xa lắm nhưng chở bà Trư bát giới này nặng gần 100kg chớ phải chơi thêm 2 bao muối chắc mình lết luôn thôi mở hàng kiếm 1 đồng miễn sao ngày kiếm được hai đồng là phê rồi .

-Leo lên mở hàng gặp chị chắc tui hên à nhen .

-Đúng dỗi ai ra ngõ gặp tui là hên tận mạng luôn ,Có ông kia đó ổng ra ngõ gặp tui ông cười đá lông nheo ,thì bị chó nhà tui nó rượt tạt cho một cái ngay bắp thịt ,làm tui phải đền hai đồng ,ổng hên đó .

-Trời vậy mà hên gì chó của chị có bị bệnh dại không?chết người ta đó .

-Tui hồng biết ,nhưng con chó tui bị xe cán chết sau khi cắn ổng ,nghe nói ổng chống mông tru như chó .

-Trời thôi; thôi lẹ lên bà nghe bà nói sao tui quả trời ông địa quá.

Chiếc xe Ba gác chở bà mập chạy bon bon trên con đường mới sáng mà nắng như đổ lửa Bá chưa quen nên đạp chậm rì .

Tới nơi chất hai bao muối 200kg cùng bà mập trèo lên chiếc xe Ba gác muốn xẹp bánh luôn ,Bá ráng sức đẩy chiếc xe hấn muốn chúi nhủi ,năn nỉ bà mập .

-Chị mập ơi; mần ơn leo xuống để tôi đạp có trớn chị nhảy lên ,mới ra quân kiểu này chắc tôi sụm bà chề luôn .

-Nè nè Cha nụi ,tôi có tên có họ đàng quàng nghe chưa kêu tôi mập mắc lòng lắm đó làm tôi quê nghe chưa ?

Bà mập nhảy xuống phụ đẩy ,rồi nói -Tên tui là Hồ Thị Ngọ tui tuổi Ngọ Giáp Ngọ đó .

-Ok Chị Ngựa nhảy lên ,chiếc xe có trớn chạy bon bon trên đường Trần Hưng Đạo , bà Ngựa nhảy lên một cái chiếc xe Ba gác muốn khựng lại như gặp một chiếc xe khác húc vào .

-Này Cha ông có đi lính không ?

-Dạ có mới học tập về thì đạp xe Ba gác nè .

-Lính gì dạy ?

-Quân y

-Ông biết chích hông ?

-Biết chớ chị Quân y mà .

-Ông có chỗ chích chưa ? đạp xe chi khổ quá nếu chưa có thì về sống với tui, tui nuôi Ngày ba bữa cơm ,sáng cà phê thuốc lá tối thì chích lai rai , ông đẹp chai à nghe he he he ,tiếng cười của bà Ngựa như Ngựa hí .

Bá không biết bà này chơi chữ ,hấn đầu bao giờ nghe lời nói bạt mạng này của đàn bà dân Bình Hưng buôn bán

Về tới nơi lôi hai bao muối xuống vác vào nhà Bá hết xí quách luôn ,ngồi tựa gốc dừa thờ dốc ,mới 10 giờ sáng còn sớm ,nhìn cái đồng hồ Sao đỏ của Liên xô Bá lượm được bên vệ đường chắc tụi khỉ trường sơn chề xấu ,khi mua được cái đồng hồ không người nái của Tư bản ,hấn đem về tháo ra chùi dầu cũng chạy ngon lành ,vì tụi CS Hà lợi nói

-Đồng hồ niên xô tốt hơn đồng hồ Thụy sỹ . Trắng Niên Xô tròn hơn trắng nước Mỹ Nó chạy lúc nào cũng trễ mấy phút Bá khoái vì độc nhất vô nhị thuộc dạng hàng cổ mà hấn có nơi Thành phố này .

Ngọ đem ra cho Bá một ly nước và một đĩa xôi, nhìn kỹ bà này cũng có nét dễ thương nhưng chắc thương không dễ bắt chợt Ngọ chạm vào tay hấn như một tia chớp mùa Hạ , Ngọ đưa 1 đồng ,rồi nghĩ sao chợt đưa thêm 1 đồng nữa rồi nói .

-Mỗi sáng ông đến đây chở tôi lấy muối tui bao luôn anh nhớ nghe.

Bá hiền lành chất phát đâu có biết chữ bao có nghĩa đen ,của người đàn bà rất ư là sành đời ở Bình Hưng này ,có số má rất ngẫu

Bá đạp xe ngày đầu đôi chân hần như rã rời ,tê tái dù rằng đã tôi luyện trong trại cải tạo một năm qua ,bàn tay chai đá cuốc đất trồng khoai mì ,phá rừng phá núi ,chưa đâm Hà Bá mà thôi ,nhưng rồi sẽ đâm .

Tà tà đạp về Chợ Gò ,chở thêm vài chuyến hàng rau muống ,gặp Liên em Thúy gọi

-Xe Ba gác ;

Bá quay xe Liên nhìn Bá nói-Sao anh khổ quá ;

-Vào nhà chở bao nếp xuống Đức Thắng dì em ,Chị Thúy trong nhà kia .

Bá nghe nói hần muốn từ chối nhưng Thúy đã thấy Bá nằng đi ra ,nheo mắt nhìn hần không nói một lời coi như hần không hiện diện trước nhà này .

Trên đường đi Liên hỏi Bá-Anh còn yêu chị Thúy không?

-Giờ này thân phận cá chậu chim lồng yêu đương gì nữa ,anh đang ráng kiếm đường đi khỏi nơi này

Liên ngồi trên xe bên bao nếp ,Bá đạp chiếc xe Ba gác lên dốc cầu Quang muốn tụt lui Liên xuống phụ đẩy hơi hám người con gái làm Bá thêm sức hần gò lưng đẩy ,cầu Quang bị ăn bom nhưng chưa sập mấy tấm ván long ra ,xe cộ và người đi bộ vẫn đi được ,nơi chiếc cầu này ngày 19 tháng 4 năm 1975 buổi sáng hai chiếc F5 từ đâu bay đến dội bom xuống .

Việt Cộng không chết vì học không có trên cầu ,nhưng chết dân rất nhiều ,đêm đêm hồn ma hiện về Bá đã thấy nhiều lần cùng với thằng Chiến cứ đúng 12 giờ đêm là ma hiện lên bay là đà trên cầu .

-Em chưa yêu ai ,anh yêu em đi ; tiếng Liên nửa đùa nửa thật làm Bá như mụ mẫm hần ngờ nghếch như trai mới lớn ,lời tỏ tình đơn sơ đột ngột quá làm hần cảm như hến Liên phá lên cười,đến nơi Bá không lấy tiền nhưng Liên dúi vào tay hần đến 2 đồng bạc già Hồ 1 đồng ăn 500 tiền VNCH. Liên nắm vội tay Bá nói .

-Em sẽ lên đời ngắm trăng với Anh đêm nay nếu anh thích

Sao lại nữ lòng nào mà từ chối một lời mơn rất tình tứ ,hần đang cô đơn ,tối đến Bá đạp xe lên ngã ba nhà Thương Liên đã chờ bên vệ đường ,đổi hướng xuống đồi Dương không đạp xe lên lầu ông Hoàng vì khá xa vắng trăng thật đẹp vừa nhô lên từ mặt biển ,chiếc xe đạp có yên sau hần chở Liên ra biển vắng duy nhất chỉ ngắm trăng và ngâm thơ bàn tay hần chưa dám táy máy vì còn quá sớm Nhưng hần nghe tiếng của Liên thờ dài nhìn ra biển những người đánh lưới Rùng đêm đang kéo lưới ,bóng họ dưới ánh trăng huyền ảo ,Bá vượt nhẹ bờ vai Liên thời gian như dừng lạiVầng trăng e thẹn trốn vào đám mây bạc trắng .

5 giờ sáng Bá dậy nuốt vội củ khoai lang bột ,nó muốn mắc nghẹn ,ăn với khô cá Ớt rất ngon miệng ,nồi khoai ông già luộc còn nóng ,ăn trừ cơm buổi trưa của ông già Bá

-Mẹ chúng nó cho đổi tiền được có hai chục đồng còn bao nhiêu tụi nó viết giấy nợ Ông già Bá hiền nhưng cũng chửi đồng tụi ăn cướp .

Bá đạp chiếc Ba gác xuống nhà bà Ngựa ,trời chưa sáng ,ánh đèn hiu hắt ,xuyên qua cửa sổ ,hần gõ cửa thì Bà Ngựa hỏi -Ai đó ?

-Tui đây xe Ba gác .

-Chờ tui mặc quần chút ,tới sớm vậy bộ ngựa hả ?
-Trời ;Bá nghe nói muốn độn thổ ,thì Ngựa xuất hiện lôi tay hấn vào
-Còn sớm cha nội ,vào đây gác chân một chút tui mới quá ,Bá gạt đôi tay hộ pháp như Đồ vật của bà Ngựa hấn không vào nhà ,bà Ngựa chưng hửng nói .
-Tui bao ông ,ông phải mần theo lệnh của tui còn cãi lệnh thì biến cho tui nhờ
Tiếng hô biến bà Ngựa hét làm đứa nhỏ bên trong nhà khóc ré lên.,
Bá nhảy lên xe Ba gác đạp về hướng Trường Chính Tâm cũ ,quẹo ra đường Trần Hưng Đạo ,hấn vừa đạp xe vừa nghĩ thầm .
Đời mình cũng có quậy chút chút nhưng những từ ngữ Giang hồ xứ biển này mình chưa nghe đến ,nhưng hấn đâu biết con Ngựa bà này là dân tứ chiến trước năm 1975 đàn em của bà Tư Húp một Tú bà nổi danh vành ngoài 7 chữ vành trong 8 nghề .

-Nhà em ông già có chiếc xe lúc trước dùng để chở lúa cho nhà máy xây và cát cho Cô em làm Gạch bông ,bây giờ nằm xó hòm nào anh đến xem có sửa được không ,Ba em thất chí vì nhà máy xay lúa bị đánh Tư sản ,bây giờ ông không muốn làm gì nữa Liên nói ,
Mỗi buổi chiều Bá và Liên đều gặp nhau ,cả hai đều cô đơn Thúy biết Liên em mình cặp với Bá thôi kệ Tình chị duyên em , có lần gặp Bá nàng nói .
-Em đã nhận được thơ Tự đang ở Mỹ người Sĩ quan Hải Quân năm xưa yêu em
-Em đang có đường vượt biên ,anh biết nơi nào bán súng và ống dòm Hải bàn cho em biết em mua ,tụi em đã có ghe chịu đi .
Bá nghe nói đâm ra sợ 1 năm cải tạo tụi CS đã răn đe làm hấn ngán tù đày Thúy có biết tin được hay không ?
-Anh không biết em ơi,sao không hỏi anh Sơn lính Lôi Hồ của em đó ?
-Ổng đang thủ cái rẫy trên cây số 20 ,tìm tàn quân rồi muốn Kháng chiến gì đó nói đến ổng em mệt lắm ,anh muốn đi thì 3 cây vàng .
-Trời bán thân anh một cây không ai mua ,vàng đâu mà đi .
Rất cuộc Thúy và đám bạn bị gạt mất vàng ,tụi dân Cầu ké lừa ,nàng bị đám Công An bắt trong một đêm ,cũng trên ngọn đồi lâu ông Hoàng ém quân nơi này chờ tối đến ra bờ biển nàng phải cho chúng nó dợt vài phát chúng thả ra chẳng dám thưa kiện gì với ai ,còn đàn ông chúng nhốt hết
- Thúy gặp Bá kể hết câu chuyện bị gạt vàng ,rồi nói .
- Anh và em xuống Cầu ké tìm thằng gạt em lấy lại vàng, gọi bạn anh Hạnh Công An đi luôn .
-Trời em đùa với lửa hả ? nó là bạn lúc nhỏ bây giờ là kẻ thù bạn bè gì mà nhờ .
Thúy bật khóc ,Bá lúng túng hấn biết không phải Thúy khóc vì bị gạt mà khóc vì lý do riêng Bá biết nhưng làm thinh cái gì cũng có giá của nó ,biết đâu ra biển gặp Hải tặc còn thê thảm hơn.
Bây giờ phong trào ra đi nở rộ ,khi cháu bà Bác Xi đi ngay tại bến sông Cồn Chà thiên hạ đồn là ra biển Tàu ngầm Mỹ vớt .
Đạp xe Ba gác mệt quá Bá nghe lời đi tìm Trầm muốn vượt biên phải có vàng Trầm là niềm hy vọng duy nhất của những thằng trên rừng dưới đế như Bá thôi

-Cũng đành nhắm mắt đưa chân
-Để xem con tạo xoay vần đến đâu (Nguyễn Du)

Đêm 16 trăng vàng rực ,bãi biển hàng dừa rủ bóng ,chiếc M113 nằm im nơi bờ biển nó vẫn còn đó chiếc xe chở lương lính năm 1975 bị chìm lúc chạy ra Tàu Hải Quân mà Ông Đại Tá Ngô Tấn Nghĩa không phát lương cho lính và Công chức sợ họ đào ngũ Tiền trôi Ngu dân vớt được trúng đậm lính thì đói meo .

Bá đi lang thang chờ Liên nhưng nàng không đến ,đến 10 giờ tối hẳn quay về con đường Huyện Trần Công Chúa bây giờ tên một người khùng Võ Thị Sáu nào đó .

Tiếng rao -Vật lộn không ?lộn không ?của chị bán hột vịt đêm làm hẳn thềm ,

Bên gánh bà bán chè hỏi -Ăn hông anh ?Bá thấy một ông hơi mát dây nói

-Ăn chớ sao không ,

-Nửa hông anh ?-Chờ sao không ,ông quất luôn ba chén chè xong đứng lên bà bán chè đòi tiền thì ông nói

-Bà hỏi tui ăn chè hông , Tui i ăn một chén xong rồi bà hỏi nửa hông? tui ăn nửa mà bà đòi tiền thì mần sao ,tui đâu có mua chè gì đâu ,tui đâu có tiền .

Tiếng bà bán chè tru tréo -Tổ cha mày thằng ma cô ,tao cúng cô hồn 3 chén chè cho mày đó .

Bá bật cười , 9 giờ đêm rồi đi ngang nhà Mẫn mở cò cùng Đơn vị hẳn đang lui cui hàn những thùng gánh nước Bá nói .

-Giờ này mày còn khò khè gì nữa ?

-À Bá tôi làm một cặp thùng sáng giao sớm ,ông lơ ngơ nơi này làm gì ăn hột vịt lộn không ?Tui bao

Đói ăn cái gì cũng ngon ,trứng hột vịt lộn con vịt sắp nở ,không ngon lắm nhưng ăn cho đỡ vã sức trai ,mẹ đá nếu ăn được cũng nhai ,Bá cảm ơn ông tài xế lái xe Ambulance với mình chạy trên liên tỉnh lộ 7 B tháng 3 năm 1975

-Tui tưởng ông dọt rồi ?Mẫn nói

-Dọt vô trại Cải tạo Cà Tót thì có .

Nói đến trại Cà Tót những cơn đói và thềm ,Bá nhớ đến ăn Hàm thụ mỗi người kể một món ,nhiều ông kể món ăn giống như ngoài đời ,vừa nhai vừa hít hà .

-Mẹ thôi mấy cha ,kể món đó làm tôi thềm nhỏ dãi nè ,thôi ngừng đi món rựa mận mai tôi cho mấy ông ăn món vịt nấu cháo ăn với rau muống .

-Đêm nay mày kể thêm Cô gái Đờ Long ,để anh em nghe rồi ngủ cho đã ,thì có tiếng bên ngoài

-Anh Bá xong kể tiếp Anh Hùng xạ điêu nhé chúng em muốn nghe nại ,có đường đen cho anh bồi dưỡng em để trên mái tranh đấy ngay chỗ các anh nằm. Bá nghe xong tìm moi hai miếng đường đen làm từ mật mía chia đều ,ngậm miếng đường đen nó ngọt quá đã luôn ,tụi Bộ đội này trẻ không thù hận vì chưa đụng trận nào thì miền Nam đứt phim nên rất có cảm tình với Sĩ quan cải tạo ,vi miền Nam khác hẳn những gì đám Bắc kỳ già tuyên truyền .

Tiếng mấy tên Bộ đội trẻ đêm đêm rình nghe chuyện kiếm hiệp , nghe các món ăn mà tụi này không bao giờ biết ,chúng cũng nuốt nước bọt trong màn đêm luôn và xem mấy ông Quan cải tạo đấu quyền dưới trăng đủ mọi môn phái .

Tụi Bộ Đội rất thích nghe nên tối nào trời không mưa là cả đám rình nghe

Một khoảng tối của cuộc đời thân Chiến bại , Bá nói chuyện với ông Mẫn mở còi biệt danh của ông vì ông cầm cái mở hàn cả ngày ,ông này bị ăn đạn Ak năm 1972 vào lưng khi di tản thương binh về Pleiku trên Quốc lộ 14 ngay đồi Chu Pao bị Bắc quân tấn công

-Vợ ông đâu Mẫn ?

-Thì bà đâu có theo tui lúc chạy ,ông quên rồi sao?

Bá chợt nhớ đến Ngọc cô bé bỏ nhà theo ông Mẫn mở còi này ,bị bà mẹ đến Bệnh viện tố ông dụ gái vị thành niên ,suýt nữa ở tù vì đơn vị Bá đã có một ông cơ hữu bị Quân Cảnh Tư pháp câu lưu vì tội dụ gái nhi đồng ,thời chiến gái Kon Tum yêu sảng lắm

Bá là người Phan Thiết duy nhất không lấy vợ Kon Tum chỉ yêu vụng vít ,mấy ông đồng hương đều dính với gái Kon Tum không nhả ra được mà ông Mẫn còn hồn xác về đây cũng hay .

Không gặp Liên để từ giả vì Bá ra Nha Trang tìm Trầm ,lên Ninh Hòa tụi Du kích không cho ở đêm vì không có giấy Thông hành ,đành về Nha Trang ở tạm nơi nhà đứa em của người bạn tên Bính Thân nhà phía sau Khách sạn Đông Kinh ,điểm hẹn là Đèo Phượng Hoàng ,Khánh Dương nơi có nhiều cây gió Bầu ,nhưng nơi này nhiều bom mìn sót lại lúc Nhảy Dù đánh với Bắc quân tại đây cuối tháng 3 rất nguy hiểm

-Tụi anh ở tạm hai đêm được không Bính Thân ?

-Dạ được nàng trả lời sốt sắng vì Bá đã có lần ghé nhà nàng với anh của Bính Thân học chung Trường Quân y với mình

-Cần trình giấy tờ cho Công An khu phố không em ?Bá hỏi

-Khỏi thằng Công An khu vực bà con ,không sao đâu mà hai anh đi đâu ra đây ?

-Đói quá đi tìm Trầm em ơi ;

-Anh tưởng dễ ăn lắm sao Anh ; bom đạn mìn bẫy còn nơi đó tan xác có ngày ,thôi ở đây buôn bán với em ,anh và Anh Phúc theo em ra chợ Đầm nhiều việc làm lắm ,hay Anh theo làm ngư dân đi biển đi ,cũng kiếm ăn được

-Anh không hợp với nghề biển ,anh say sóng không chịu nổi ,thôi để anh đi thử một chuyến xem sao?

Bá và Phúc lang thang khắp Nha Trang ,đứng trước Quân y viện Nguyễn Huệ ngày xưa bây giờ là một Bệnh viện của Bắc quân ,đúng là vật đổi sao dời ,mới ngày nào nơi này là của miền Nam bây giờ đã đổi sang chủ khác lá cờ đỏ như máu bay trên cột cờ .

Đêm về nhà Bính Thân nóng quá Bá và Phúc ra trước hàng hiên nằm ngủ ,bên trong bên ánh đèn tù mù Bính Thân tắm xong nàng ngồi chải tóc bên cửa sổ ,bóng nàng in trên vách như một người cô phụ người yêu nàng chết đâu đó trên đường chạy từ vùng 1 đến bây giờ không thấy tăm hơi .

Tiếng thở dài của giếng cái nghe chạnh lòng Bá không ngủ được Phúc đã ngủ mê chợt có tiếng mở cửa ,Bính Thân đi ra ngồi xuống sàn xi măng

Cơ động tình chợt bừng dậy Bính Thân kéo tay Bá đứng lên vào nhà ánh đèn vụt tắt tiếng hơi thở của hai con mèo trong kỳ trăng tròn vờn nhau trên chiếc giường,tiếng rên của Bính Thân khe khẽ bên ngoài ánh trăng tràn qua khung cửa Phúc chợt thức dậy không thấy Bá nằm kế bên ,rón rén đi về nơi cửa sổ lắng nghe rồi chắc lưỡi như con tắc kè trong đêm .

-Mẹ thằng này có số hưởng của lạ ,Phúc nghĩ thầm rồi ngủ tiếp

Tiếng thì thầm của Bính Thân -Thôi ở đây đi cơm no bò cưỡi,vào rừng tìm trầm khổ lắm cạp tha ma bắt có ngày.

-Cọc ma gì em ,cũng thua con cháu của Boác ,tụi anh phải tìm đường ra đi ,

Nơi đèo Phụng Hoàng còn dấu tích những trận đánh mà Trinh sát Dù còn để lại,đoạn đường này dài 20km hai bên đường vách núi dựng đứng phía Bắc là dãy núi Chư kora cao khoảng 900 mét là nơi có nhiều cây gió bầu bị bom đạn hy vọng có trầm hương

Tưởng cũng nên nhắc lại trận đánh tại đây một chút ngày 20 tháng 3 năm 1975 Sư Đoàn F10 và một Trung Đoàn 25 của Sư Đoàn 320 từ Buôn mê Thuật của Bắc Quân bôn tập về Khánh Dương ,lúc này Nhảy Dù Nam Việt Nam đã có mặt án ngữ rải quân dọc theo Quốc lộ 21 từ núi Chư Kora về Khánh Dương ,Tiểu Đoàn 6 Dù đóng ngay giữa đèo M'drak có buôn Thượng tên O'chi ,Tiểu Đoàn 2 Dù đóng dưới chân đèo làm trừ bị

Bắc Quân tấn công vào Tiểu Đoàn của Trung Đoàn 40 Sư Đoàn 22 lúc này từ Quy Nhơn kéo về phòng thủ tại Bắc Khánh Dương đây chỉ là trận đánh dò dẫm ,chúng đội ra để lại nhiều xác chết và tù binh ,rồi dứt điểm Trung Đoàn 40 và các Tiểu Đoàn ĐPQ với hàng ngàn đạn pháo tấn công với quân số áp đảo ,

Trung Đoàn 40 đoạn chiến rút về Diên Khánh với tàn quân xuyên qua các cứ điểm lính Dù đang phòng thủ tất cả binh sĩ tử thương và bị thương đều bỏ lại vì thiếu phương tiện Nhảy Dù đơn độc chống trả cho đến ngày 30 tháng 3 thì bị tràn ngập Lữ Đoàn 3 Dù bị chia cắt nhiều mảnh vì không được tiếp viện sau khi đoàn Quân vận tiếp tế đạn được bị chậm đánh tan rã nơi chân đèo .

Lệnh Đại Tá Phát Lữ Đoàn trưởng lui về bãi biển dưới chân Hòn Sơn kéo về Phan Rang lập phòng tuyến rồi Lữ Đoàn 3 Dù về Sài Gòn với quân số còn phân nửa .

Cuối năm 1976 Bá và bạn bè cùng ông Chú thẳng Đức mạo hiểm lên khu rừng Khánh Dương đầy mìn bẫy mìn sót lại tìm trầm may mắn chỉ có một lần rồi thôi ,ăn của rừng rưng rưng nước mắt .

Sống với chế độ này mà anh còn lãng mạn quá ,tiếng Liên thì thầm hòa lẫn với tiếng sóng rì rào nơi đồi Dương

-Ai cấm mình lãng mạn em ? phải sống ảo một chút để quên thân phận ngục tù nói chính Quê Hương mình ,tụi nó coi tụi anh như những công dân hạng hai ,chúng nó tuyên bố trả quyền Công Dân cho anh khi cầm tấm thẻ cử tri đi bầu ,mà không biết anh mất quyền Công Dân lúc nào ?

-Anh bớt bớt cái miệng của anh xóm em có một người lính cũ đi tù vì xé cái thẻ cử tri đến nay chưa về tụi Công An nó đập anh đó như tử tù

Bá ôm vợ Liên ,cả hai hôn nhau dưới rặng dương ,ánh trăng vàng soi bóng những người đi câu đêm trên những chiếc thúng chai lênh bênh như những chiếc lá trên mặt biển êm đềm

-Ngày xưa lúc anh yêu chị em hai người có gì chưa ?

-Đâu có chỉ hôn chút chút thôi ,đánh vào mặt khu chưa được hôm nay em cho anh đánh vào mặt khu Tam giác sắt nhé.

-Đồ quý yêu,hổng biết ông Hàn Mặc Tử dẫn bà Mộng Cầm lên Lầu ông Hoàng có táy máy tay chân như anh không ?

-Ai mà biết em hỏi cắc có không ,Bả ở gần nhà em đó khi nào em ghé hỏi đi .

-À em gọi bà bằng Cô đó bà con xa

-Người xưa họ yêu nhau bằng Thơ em ơi ,đâu có lạng quạng như anh;

Bá tấn công tới tấp khi mặt trăng trốn vào đám mây đen ,tiếng thở dài của Liên

- Anh làm em khó chịu lắm lắm nữa đi nữa đi ,đàn ông anh phải chủ động sao phê vậy chời ?

Liên chợt nhớ đến lời kể của chị mình khi theo một nhóm học sinh Phan bội Châu vượt biên ,rồi bị Công An bắt và xin ủng hộ một tí sinh lý nàng kể lại cho Bá nghe .

-Chị Thúy cùng mấy người bạn theo tên Thọ thọt dân Cầu ké chạng vạng tối trời đã có trăng ,là dân bờ có biết gì vấn đề đi biển cả bọn ém quân trên lầu ông Hoàng , nơi Tượng Phật bà bị Bắc quân đặt mìn giật sập đó ,vô tình chúng giúp dân Xóm Đạo Thanh Hải hết chướng mắt vì bức tượng này ,nhưng chị em tin lắm lúc gần đổ bộ xuống biển chị Thúy quỳ lạy những mảnh vỡ của Phật bà xin được ra đi bình an.

-Bá sau cơn động tình ,đã về hạ giái ,lắng nghe

Thọ thọt nói -Chia làm hai nhóm đàn bà theo tui đàn ông tự đi xuống biển khi thấy ghe từ biển cập vào ghềnh đá phía dưới nghe chưa

Nhóm đàn ông khoảng 6 người men xuống bờ biển ,thì bị Công An phục sẵn tóm hết Nghe tiếng la hét ,thì Thọ thọt la lên

-Bể mánh rồi chạy ,hắn dẫn đám con gái nhà giàu học sinh chạy xuống triền dốc nấp vào những lùm bụi ,thì Công An tràn lên bắt gọn ,đem về Đồn Biên phòng chúng bắt cởi hết áo quần trần truồng ,soi đèn vào hậu môn ,và cửa mình tìm dollars hay hạt Xoàn dấu nơi đó ,bọn đàn ông bị đánh tê người đến đám con gái chúng xoa nắn vào những nơi rất nhạy ,làm họ khó chịu

-Liên chợt ngưng làm Bá cũng khó chịu ,hắn muốn nghe thêm nên hỏi -Rồi sao nữa em ?

-Trong đám đó chị Thúy đẹp là Hoa khôi của trường đó ,thằng Đại úy Công An Bắc kỳ chết đứng khi chị Thúy cởi đồ cho nó nắn ,nó nói -Con gái miền Lam đẹp quá ,rồi hỏi cả bọn

-Động cơ nào các người vượt biên phản động

Cả bọn đáp động cơ 3 lốc ,rồi chỉ tên Thọ chợt nói -Ông này nói là ghe của ông là động cơ ba lốc đầu bạc .'

Tên Công An Bắc kỳ cũng chẳng biết ba lốc đầu bạc là gì ,hỏi một đường tui ngoan cố này trả lời một nẻo ,đến khuya thì cả đám con gái được đề nghị ủng hộ sinh lý cho mấy thằng Công An thì được thả

Chị Thúy bị chơi nát nước trong đêm đó luôn ,thằng Thọ thọt cũng ăn ké ,chị Dung có tật cũng bị phá trinh luôn

-Trời rồi có sao không ?

-Sáng về lếch luôn chứ trăng sao gì ,may mà không dính bầu

-Cả đám hội đồng thì mần rảnh mà dính bầu được Bá trầm ngâm một chút rồi nói .

Chính tên Thọ thọt dàn cảnh vượt biên ,ăn chia vàng với đám Công An Biên phòng

Lúc hắn hiếp chị Thúy bị chị cắn cho hắn một cái nhá lửa vào mặt luôn hén ,gặp em em bóp để cho nó chết luôn

Đám học sinh này Bá biết ,tụi nó cũng có tổ chức Phục Quốc gì đó Trường Phan Bội Châu nơi xuất thân nhiều Sĩ Quan và Hạ sĩ Quan VNCH ,nhưng cũng không ít Việt Cộng như tên Mười mặt xẹp và Ngô Minh Thượng ,Nguyễn Văn Hạnh ,nổi danh ác ôn nhất là Mười mặt xẹp và Hai Sanh hung Thần của lính VNCH nơi ấp Phú Trinh và một tên cụt tay gọi là Chiến

cụt ,Bá từng bị tên này thọt một loi bằng cánh tay cụt có cái móc như Hải tặc Caribe Liên không kể thêm chuyến vượt biên kinh hoàng của chị mình ,và Bá không hứng để nghe thêm .

Sau này cũng một đêm trăng Bá bỏ ra đi trên chiếc thuyền mong manh ra biển lớn Hấn nhìn về hướng lầu ông Hoàng và đôi Dương nằm dưới ánh trăng mờ ảo ,để lại những cuộc tình và những vết chân trên cát ,cho gió xóa đi hết một mùa trăng ./.

Phan Nhật Bắc

Melbourne tháng 6 vào Đông

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM